

**JUAN CAL
LA PEIXERA**

El servei públic

FA DIES QUE EM FA BALLAR el cap la idea de servei públic en relació amb els mitjans de comunicació. El tòpic diu que només és servei públic el que presten els mitjans de titularitat pública (d'aquí que s'establin serveis mínims per oferir, per exemple, la retransmissió del Barça el dia de la vaga general). Jo em resisteixo a aquesta afirmació i crec que el servei públic és una cosa que poden oferir tant mitjans de titularitat pública com privada. El servei públic es caracteritza per oferir una informació contrastada i de qualitat, atenint-se a un codi deontològic, una programació plural i de qualitat, que atengui les demandes de la societat a la qual serveix, sobretot en l'àmbit de la formació d'una opinió pública lliure i plural. Hi ha mitjans públics que no compleixen aquests requisits i mitjans privats que ho fan àmpliament. És un debat molt vell i que serveix a certs polítics per justificar el pou sense fons de la despesa en mitjans de titularitat pública pel presumpte servei públic que presten. Ahir es va presentar a Lleida un programa que demostra que el servei públic té a veure amb la vocació

El tòpic afirma que només és servei públic el que presten els mitjans de titularitat pública però la realitat ho desmenteix cada dia

de l'empresa i dels professionals que la serveixen, i no de la titularitat. *AgroNoms*, en la seua tercera etapa, és un programa de servei públic que té com a objectiu oferir una imatge del sector agrari, i del món rural en general, obert, renovat, intel·ligent, lluny dels tòpics humorístics o de la carrincloneria fàcil que utilitzen alguns mitjans públics. Al camp també hi ha vida intel·ligent, innovació, creació de riquesa i ensenyar-ho és el nostre compromís.

**MANUEL DE SÁRRAGA
HISSANT VELES**

Rècord en el rànquing

ENTRE EL CÚMUL de notícies que sobre l'economia espanyola es publiquen, en destaca una de recent per la transcendència que té per al nostre futur, la del rànquing de competitivitat elaborat pel Fòrum Econòmic Mundial. La competitivitat es pot referir a la que té una empresa respecte als seus competidors, en l'àmbit nacional o internacional, o pot fer-ho d'un país o regió econòmica respecte a un altre o altres, cosa que representaria la comparació de la suma del conjunt de productors de béns i serveis inclosos en un país amb els dels restants.

Diversos factors influeixen en la millor o pitjor competitivitat, qualitat, innovació i millor productivitat, entesa com una major capacitat de producció a igualtat de costos, o costos inferiors a igualtat de producció.

No cal estar doctorat en ciències econòmiques per conèixer que en qualsevol procés de fabricació els components més importants dels costos són, a més de la matèria primera, els de l'energia i la mà d'obra. Si un país no disposa d'energia barata, per exemple per haver re-

nunciat a potenciar l'energia nuclear o haver optat massa ràpid per les renovables, més ecològiques però molt més cares, i té un sistema de contractació laboral rigid, poc flexible, més pensat en la protecció dels que disposen de lloc de treball que en els que en busquen, el més normal és que els mercats li siguin arrabassats per d'altres.

Els països que han demostrat ser més competitius i dinàmics als mercats mundials acostumen a gaudir de governs que proporcionen una estabilitat institucional, seguretat jurídica i al·licients capaços d'atreure capitals humans i financers, atracció que sens dubte no s'aconsegueix incrementant els tipus marginals de l'IRPF com han fet els governs de Catalunya i Espanya.

Quan Rodríguez Zapatero va assumir la presidència del Govern, l'any 2004, ocupàvem en el rànquing a què em referia al principi la posició número 13. A cap de tres anys vam passar a la 29. El 2009 vam descendir a la 34 i ara estem en la 43. No crec que hi hagi cap altre país, a tot el món, que en tan poc temps hagi experimentat aquest daltabaix. Tot un rècord.

SEGRE

DIARI SEGRE SLU
Robert Serentill Utgés
president.
Juan Cal Sánchez
director executiu.

Santiago Costa Miranda
director de redacció.

Joan Miras Muntadas, Anna Gómez i
Marsol i Glòria Farré Lorente
subdirectors.

José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret redactors en cap.

Seccions:

Lleonard Delshams Vaidés (fotografia), Anna Barcala
Srivent (disseny), José Carlos Monge Clemente
(esports), Jordi Gabernet Castelló (comarques),
Josep Grau Santesmasses (societat), Eva Martínez
Muruga (economia) i Albert Samper Ros (edició en
català). Secretària de redacció: Maria Terré i
Guillaumet.

EDITORIAL

www.segre.com

redaccio@segre.com

L'exconseller i l'aeroport

D'un temps ençà, sembla haver-se posat de moda en determinats àmbits barcelonins criticar l'aeroport d'Alguaire com a infraestructura que no té justificació i poca viabilitat i fins ara, des de Lleida, hem portat la polèmica amb resignació, pensant que era la ignorància, la malícia, el desconeixement, l'afany crític i sobretot la distància des de Barcelona a Lleida la que provocava aquests atacs quan l'aeroport encara no ha complert el primer aniversari i està superant amb escreix les expectatives previstes en el seu pla de negocis. Però el que ja és més preocupant és que sigui el número dos de Convergència Democràtica de Catalunya, Felip Puig, qui carregui contra l'aeroport d'Alguaire, dient que no té prou activitat i arribant a posar-ne en dubte la viabilitat. Sorpren que sigui Puig qui faci aquestes valoracions perquè ell va ser conseller de Política Territorial a començaments d'aquest segle i va defensar que Lleida tingués un aeroport, però va ser incapaç de solucionar els problemes mediambientals que van sorgir a Alfés i que van obligar el tripartit a buscar una ubicació alternativa. A veure si aclareix Felip Puig com pot ser que el 2002 fos necessari construir un aeroport a Alfés i fins i tot que anunciés com a conseller que havia superat tots els informes preceptius per convertir-lo en aeroport regional i que el 2010 sigui un error haver-lo construït i posat en funcionament a Alguaire. Si es pot dequir de l'hemeroteca que el problema de Puig no és que les comarques de Lleida tinguin aeroport, caldrà pensar que el que el preocupa és la rendibilitat de la instal·lació, però resulta que en tot just vuit mesos, ens atensem als 50.000 passatgers, molt per sobre de les previsions, amb una resposta il·lusonadora de les comarques de Lleida i amb unes expectatives positives de cara a la temporada d'esquí. Coneix Puig cap aeroport que sigui rendible el primer any de funcionament? Val la pena recordar que només 9 dels 48 aeroports que funcionen a Espanya tenen beneficis econòmics, i entre aquests no hi figuren ni Madrid, ni Barcelona. Exigiran a Alguaire el que no reclamen a aeroports amb lustres de funcionament? No valora Puig la rendibilitat social o l'equilibri territorial? Farien bé Artur Mas i el seu partit a aclarir si comparteixen la postura de Puig o si ens trobem davant d'una sortida de to de l'exconseller.

Alfredo Lamana Ramírez director comercial.
Antonio Herrera Dorado gerent d'impressió.
Josep Pon i Botarda cap de publicitat.
Eva Miranda i Cos cap d'administració.
Rosa Reig Crusells cap de relacions externes.
Carles Duran Codina cap de producció.
Joan Clivillé Figueras cap de manteniment.
José Antonio Negroredo Morcillo cap de sistema.
Ferran Perdrix Sapiña cap de R+D.

Redacció, administració i publicitat: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. Club del Subscriptor 973 248 008. Fax: redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. Ap. de correus: 543.
Planta d'impressió: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoltege. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.
Delegacions: BALAGUER: Doctor Fleming, 13 altell. Tel. 973 451 279. LA SEU D'URGELL: Avinguda Pau Claris, 8 entresò. Tel. 973 360 202. TÀRRAGA: Xavier Santesmasses (delegat), Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. MOLLERUSSA: Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.
Dipòsit legal: L-1057-1997.

EL RACÓ DE L'ERMENGOL

